

บทเรียนด้านสุขภาพ

บทที่ 10

เรื่อง อะไรคือวัตถุประสงค์ในชีวิตของฉัน ?

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: เด็กเลือกแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์
ตัวชี้วัด: สาธิตถึงความเข้าใจที่ถูกต้องของอวัยวะในร่างกายของเขาหรือเธอ
สาระการเรียนรู้: เข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างและพัฒนาการทางร่างกาย

กลุ่มอายุ: 9-11 ปี

หัวข้อหลัก: การมองเห็นตนเองผ่านสายพระเนตรของพระเจ้า

บทเรียน: อะไรคือวัตถุประสงค์ในชีวิตของฉัน? พระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับฉัน!

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กจะระบุถึงของประทานและความสามารถพิเศษของเขาหรือเธอในฐานะที่เป็นบุตรของพระเจ้าได้ อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้ :
 - 1.1 กระดานดำ
 - 1.2 ชอล์ค
 - 1.3 กระดาษ
 - 1.4 ดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. รวบรวมอุปกรณ์ทั้งหมดที่ต้องใช้ในการสอน
3. อ่านทำความเข้าใจพระธรรม มัทธิว 22:37-40, ยอห์น 14:15, 24 และโคโลสี 3:23
4. อธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ ในการเรียนคาบเรียนนี้
5. ให้ครูเขียนข้อความต่อไปนี้บนกระดาน ระหว่างทำกิจกรรมเด็ก ๆ จะมีข้อความดังต่อไปนี้บนกระดานของตัวเอง

สิ่งที่ฉันชอบทำ	สิ่งที่ฉันทำได้ดี
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.
6.	6.
7.	7.
8.	8.
9.	9.
10.	10.

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. คำถามที่สำคัญคำถามหนึ่งสำหรับชีวิตของเราคือ “วัตถุประสงค์สำหรับชีวิตของฉันคืออะไร” หรือพูดอีกแบบได้ว่า “ฉันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำอะไร?”
2. มีบางคนถามคำถามนี้กับพระเยซู ซึ่งมีอยู่ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 22 พระองค์ทรงตอบว่า “จงรักพระองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้าและด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้านั้นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น ข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”
3. ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้หมายความว่าบัญญัติทุกข้อและข้อความทั้งหมดของพระเจ้านั้น สอนให้เรารักพระองค์และคนอื่น ๆ
4. การรักพระเจ้าหมายถึง การยกพระองค์สูงสุดโดยการดำเนินชีวิตอย่างเชื่อฟังตามพระวจนะของพระองค์ ในพระธรรมยอห์น 14:15 พระเยซูกล่าวว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” และในข้อที่ 24 กล่าวว่า “ผู้ที่ไม่รักเราก็ไม่ประพฤติตามคำของเรา” การเชื่อฟังของเรานั้นพิสูจน์ว่าเรารักพระองค์ เหมือนกับที่เราเชื่อฟังพ่อแม่ของเรา มันเป็นการพิสูจน์ว่าเรารักและเคารพพวกเขา
5. การรักคนอื่น ๆ หมายถึง การทำดีเพื่อพวกเขา โดยเฉพาะการแบ่งปันพระวจนะของพระเจ้ากับพวกเขา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า :

1. พระเจ้าได้ทรงประทานการผสมผสานที่เป็นเอกลักษณ์ของความสามารถด้านร่างกาย อารมณ์และจิตวิญญาณ (หรือของประทาน) เพื่อเราจะสามารถทำสำเร็จตามวัตถุประสงค์ดั้งเดิมคือการรักพระเจ้าและผู้อื่น ยกตัวอย่างเช่น พวกเราบางคนอาจจะเก่งด้านกีฬา หรือการเขียน หรือการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือการร้องเพลง พระเจ้าไม่ต้องการให้เราใช้ความสามารถของเราเพื่อความสุขของตัวเองเท่านั้น แต่พระองค์ต้องการให้เราใช้เพื่อรับใช้ผู้อื่น
2. ขณะที่เราทำงานหรือเล่น และมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและคนอื่น ๆ เราก็จะค้นพบและพัฒนาความสนใจและความสามารถของเรา
3. อย่างน้อยในปัจจุบันนี้ เราก็ได้ค้นพบบางอย่างเกี่ยวกับตัวเอง เธอจะรู้ว่าตัวเองชอบและไม่ชอบทำอะไร และเธอยังรู้อีกว่าอะไรเป็นสิ่งที่ตัวเองทำได้ดีและทำได้ไม่ดี หลังจากนั้นให้แจกกระดาษและดินสอให้กับเด็กทุกคน
4. ให้คุณพับกระดาษแบ่งครึ่งแบบนี้ ครูสาธิตการพับครึ่งกระดาษตามแนวยาว แล้วพูดต่อว่า: ให้เด็ก ๆ วางกระดาษบนโต๊ะของตัวเองโดยให้ด้านกว้างของกระดาษอยู่ด้านบน ที่ด้านมุมบนซ้ายให้เขียนคำว่า “สิ่งที่ฉันชอบทำ” ให้ครูเขียนให้พวกเขาดูเป็นตัวอย่างบนกระดาษในบริเวณที่ถูกต้อง แล้วพูดว่า: ให้คิดสิ่งที่ตัวเองชอบทำมา 10 อย่างแล้วเขียนมันลงที่ด้านซ้ายของกระดาษได้หัวข้อใหญ่ ใช้หมายเลขแยกเป็นข้อ ๆ จากหนึ่งถึงสิบ ครูสาธิตให้เด็กดูโดยการเขียนตัวอย่างของครูเอง 3 อย่าง บนกระดาษ ให้เวลาเด็ก ๆ 10 นาทีเพื่อทำกิจกรรมนี้ให้เสร็จ
5. ที่ด้านขวาของกระดาษให้เขียนคำว่า “สิ่งที่ฉันทำได้ดี 10 อย่าง” เขียนให้เด็กดูบนกระดาษในบริเวณที่ถูกต้อง แล้วพูดว่า: ได้หัวข้อนี้ให้เด็ก ๆ เขียนสิ่งที่ตัวเองทำได้ดี 10 อย่าง คิดถึงสถานการณ์หรือสิ่งที่ตัวเองรู้สึกว่ามีทักษะหรือทำสิ่งนั้นได้ดี คิดถึงสิ่งที่คนอื่นเคยบอกว่าเราทำได้ดี เขียนตัวอย่างของครูให้เด็กดูบนกระดาษ 3 อย่าง (ต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ครูเขียนนั้นมีอย่างน้อยหนึ่งข้อที่ตรงกับสิ่งที่ครูยกตัวอย่างในหัวข้อสิ่งที่ครูชอบทำ) ให้เวลากับเด็ก ๆ 10 นาที เพื่อทำกิจกรรมนี้ ระหว่างที่เด็กทำงาน ให้ครูเดินไปรอบ ๆ ห้องและคอยแนะนำความสามารถที่น่าจะเป็นไปได้ด้านร่างกาย, สติปัญญา, อารมณ์หรือจิตวิญญาณให้กับเด็ก ๆ ที่อาจจะคิดไม่ออก
6. เด็ก ๆ อาจจะสังเกตได้ว่าสิ่งที่ตัวเองชอบทำบางอย่างก็เป็นสิ่งที่ตัวเองทำได้ดีด้วย นั่นเพราะว่าคนเรามักจะให้ความพยายามมากขึ้นเมื่อทำในสิ่งที่เราชอบ และเช่นเดียวกันพวกเขาก็สนุกกับสิ่งที่เขาทำได้ดี
7. ให้ทุกคนดูที่รายการที่ตัวเองเขียนไว้อีกครั้ง และลากเส้นระหว่างกิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่เรารักชอบและทำได้ดี เราอาจจะมีมากกว่าหนึ่งข้อ ทำให้เด็กดูโดยการลากเส้นระหว่างสิ่งที่ครูชอบและทำได้ดีบนกระดาษ

8. ความสนใจและความสามารถที่มีโดยธรรมชาติของเราจะช่วยให้เราตัดสินใจเลือกอาชีพที่เราอยากทำเมื่อเป็นผู้ใหญ่ได้ ยกตัวอย่างเช่น ใครที่ชอบช่วยเหลือคนอื่นและเก่งด้านวิทยาศาสตร์ อาจจะเป็นหมอหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ คนที่ชอบการพูดกับคนอื่นและบริหารจัดการสิ่งต่างได้ดีอาจจะอยากเป็นคนขายของ คนที่ชอบกิจกรรมกลางแจ้งและปลูกต้นไม้เก่งอาจจะเป็นชาวนาก็ได้
9. บางครั้งทักษะและความสนใจของเราอาจจะไม่สัมพันธ์โดยตรงกับอาชีพก็ได้ แต่มันก็จะช่วยให้เราเก่งเป็นพิเศษในด้านที่เฉพาะเจาะจงในอาชีพและชีวิตของเรา ถ้าพระเจ้าให้เราความสามารถด้านการพูด เราจะช่วยคนอื่นได้โดยการอธิบายความคิดต่าง ๆ ถ้าพระเจ้าประทานให้เราความสามารถในการวาดรูปเราจะเก่งในการทำแผนผัง หรือสื่อต่าง ๆ เพื่อช่วยให้คนอื่น ๆ เข้าใจสิ่งที่ยาก ๆ ได้
10. สิ่งที่สำคัญที่สุด พระเจ้าได้ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณให้กับแต่ละคนเพื่อช่วยเหลือคนอื่น ๆ ของประทานบางอย่างเหล่านี้คือ ใจกว้างขวาง, ความเมตตา, การสอน, การเป็นผู้นำ, เมื่อเราทำงานด้วยกันในฐานะที่เป็นบุตรของพระเจ้า การใช้ของประทานที่เป็นเอกลักษณ์ของเรานี้ก็เพื่อประโยชน์ของมนุษย์ เราทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ในฐานะที่เป็นร่างกายของพระคริสต์

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. โคโลสี 3:23 กล่าวว่า “ไม่ว่าท่านจะทำงานอะไร ก็จงทำด้วยความเต็มใจ เหมือนทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์” ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เตือนเราว่าความสนใจและความสามารถของเรานั้นเป็นของประทานที่มาจากพระเจ้า เพื่อช่วยให้เราทำตามวัตถุประสงค์ให้สำเร็จคือการรักพระองค์และรักคนอื่นได้สมบูรณ์มากขึ้น
2. ให้เราอธิษฐานขอให้พระเจ้าสำแดงให้เรารู้ของประทานที่ทรงให้กับเราและให้โอกาสเราใช้มันเพื่อพระสิริของพระองค์ และให้เราขอบพระคุณพระองค์ที่ไม่เพียงแต่ประทานวัตถุประสงค์ให้กับเราเท่านั้นแต่ยังได้ประทานของประทานที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้นด้วย
3. เราสามารถนำกระดาษของเรากลับไปที่บ้านและเอารายการที่ตัวเองเขียนไว้ไปให้ผู้ปกครองหรือญาติของเราดู เด็ก ๆ สามารถถามพวกเขาว่าเห็นด้วยกับสิ่งที่เราประเมินตัวเองหรือเปล่า บางทีพวกเขาอาจจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เราทำได้ดีกว่า เพื่อที่เด็ก ๆ จะได้พัฒนาตัวเองต่อไป

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]